

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (neljäs jaosto)
21 päivänä helmikuuta 1995

Asia T-506/93

Andrew Macrae Moat
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö – Ylennys – Jaksottaisten arviointikertomusten tutkiminen – Valitus
– Perustellun vastauksen puuttuminen – Kumoamiskanne – Tutkittavaksi
ottaminen – Vahingonkorvaus

Täydellinen teksti englannin kielellä II – 147

Aihe: Kanteella vaaditaan useiden komission sellaisten päätösten kumoamista, jotka koskevat virkamiesten nimityksiä ja ylennyksiä, ja sellaisen vahingon korvaamista, joka kantajalle väitetään aiheutuneen toisaalta sen vuoksi, että hänen kahteen valitukseensa ei ole vastattu perustellusti, ja toisaalta sen vuoksi, että häntä ei ole nimitetty tai ylennetty.

Lopputulos: Kanne hylätään.

Tuomion lyhennelmä

Kantaja on ollut komissiossa palkkaluokan A 4 virkamies vuodesta 1974. Tutkittuaan häntä koskevien asiakirjojen liikkumisesta tehtyä rekisteriä, jonka olemassaolosta hän sai tietää marraskuussa 1992 ja josta hän sai jäljennöksen 8.2.1993, hän on alkanut epäillä, että komissio ei ole tutkinut näitä asiakirjoja toisaalta ylennettäessä virkamiehiä palkkaluokkaan A 3 tilivuodeksi 1991 ja 1992 ja toisaalta nimitettäessä kolmea yksikön päällikköä, joita virkoja hän oli hakenut.

Ensimmäisessä valituksessaan kantaja vaatii sitä, että hänet pitäisi ottaa niiden virkamiesten listalle, jotka on erityisesti otettava huomioon ylennettäessä palkkaluokkaan A 3 tilivuodeksi 1992, sitä, että nimitykset kolmeen yksikön päällikön virkaan kumotaan ja sitä, että väitetty vahinko korvataan. Toisessa valituksessaan kantaja esittää samat vaatimukset tilivuodeksi 1991 palkkaluokkaan A 3 ylentämisten osalta. Kolmannessa valituksessaan hän väittää, että hänen ensimmäiseen valitukseensa ei ole vastattu perustellusti. Komissio on vastannut myöhässä kantajan ensimmäiseen valitukseen; tämän jälkeen kantaja vaati komissiolta jäljennöksiä jaksottaisista arviointikertomuksista, jotka se väitti antaneensa neuvoo-antavalle nimityskomitealle (CCN), sekä täsmennyksiä siihen, milloin ne oli tehty, kuka ne oli tehnyt ja missä niitä oli säilytetty. Kantaja pyytää komissiota myös perustelemaan henkilöstösääntöjen 26 artiklan neljännen kohdan mukaisesti sen, että osa hänen asiakirjoistaan on olemassa kahtena kappaleena.

Vaatimukset kumoamisesta

Tutkittavaksi ottaminen

Valituksen ja kanteen kohde

Hallinnolliselle valitukselle ei ole asetettu mitään muotovaatimuksia, eikä sen sisältöä tule tulkita suppeasti vaan päin vastoin laajentavasti. Se siis täytti

henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan edellytykset, koska komissio ei voinut erehtyä siitä, mitkä nämä kiistanalaiset päätökset ovat (18 ja 19 kohta).

Viittaukset: asia 138/88, Del Amo Martinez v. parlamentti, yhteisöjen tuomioistuin 14.3.1989 (Kok. 1989, s. 689); asia T-139/89, Virgili-Schettini v. parlamentti, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 26.9.1990 (Kok. 1990, s. II-535).

Kanteen vaatimuksilla pyritään ylennyspäätösten kumoamiseen kun taas valituksilla pyrittiin kantajan nimen sisällyttämiseen niiden yhdentoista virkamiehen luetteloon, jotka olisi pitänyt erityisesti ottaa huomioon palkkaluokkaan A 3 ylentämistä varten vuodeksi 1992, ja niiden luetteloiden kumoamiseen, joissa todettiin palkkaluokkaan A 3 ylentämiseen vuonna 1992 ensisijaisesti oikeutetut. Vaikka valituksia yritettäisiin tulkita laajasti, niiden kohde on siis erilainen kuin mitä on esitetty yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, minkä takia tätä osaa kanteesta ei voida ottaa tutkittavaksi (21 ja 22 kohta).

Viittaukset: edellä mainittu asia Del Amo Martinez v. parlamentti; asia T-57/89, Alexandrakis v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 29.3.1990 (Kok. 1990, s. II-143).

Ylennystä varten ansioituneimmiksi katsottujen virkamiesten luetteloa koskevan kanteen voi ottaa tutkittavaksi vain siltä osin kuin toisaalta sillä ei pyritä koko luettelon kumoamiseen vaan ainoastaan sen päätöksen kumoamiseen, jolla kantajalta evätään pääsy tähän luetteloon, ja toisaalta se koskee ylennystä ura-alueen sisällä. Kun ylennys tapahtuu ura-alueen ulkopuolella, luettelolla on väliaikaisen päätöksen luonne, eikä sillä ole mitään lopullisia vaikutuksia, koska komissio julkaisee ilmoituksia viroista, joita luettelossa mainitsemattomat virkamiehet voivat vielä hakea (24 kohta).

Viittaukset: asia 346/87, Bossi v. komissio, yhteisöjen tuomioistuin 14.2.1989 (Kok. 1989, s. 303); asia T-82/89, Marcato v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 5.12.1990 (Kok. 1990, s. II-735).

Oikeuden menetykset

Valitusten ja kanteiden esittämiseksi asetetut määräajat kuuluvat yleiseen järjestykseen, joten mahdollisia poikkeuksia tai erivapauksia täytyy tulkita suppeasti. Sitä että kantaja havaitsee myöhemmin jo aiemmin olemassa olleen oikeudellisen perusteen tai seikan ei voi periaatteessa rinnastaa siihen, että kyseessä on uusi seikka, jonka perusteella kanteiden nostamiselle säädetyt määräajat voidaan alkaa alusta, sillä muuten vaarannettaisiin oikeusvarmuuden periaate; asia on näin varsinkin, kun kantaja ei ole esittänyt mitään sen tueksi, että hän olisi ryhtynyt kaikkiin mahdollisiin toimiin väitetyn menettelyllisen virheen havaitsemiseksi tavallisessa kanteen nostamiselle asetetussa määräajassa (27 ja 28 kohta).

Asian aineelliset perusteet

Henkilöstösääntöjen 45 artiklan rikkomista koskeva oikeudellinen peruste

Henkilöstösääntöjen 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisen toisiin tehtäviin siirtymistä tai ylennystä koskevien hakemusten tutkimisen täytyy tapahtua henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisesti, jossa edellytetään nimenomaisesti ylennystä haluavien virkamiesten ansioiden ja heistä tehtyjen arviointikertomusten vertailua. Tämä vertailuvollisuus on ilmaus sekä virkamiesten yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta että periaatteesta, jonka mukaan heillä on mahdollisuus uralla etenemiseen (37 kohta).

Viittaukset: asia T-52/90, Volger v. parlamentti, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 12.2.1992 (Kok. 1992, s. II-121).

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komission esittämistä jäljennöksistä ja CCN:n kokousten pöytäkirjoista ilmenee, että kantajan tässä asiassa merkityksellinen jaksottainen arviointikertomus toimitettiin CCN:lle, että se otti huomioon kantajan ansiot ja että vastaajan esittämät jäljennökset ovat identtiset kantajaa koskevien asiakirjojen alkuperäiskappaleiden kanssa. Kantajaa koskevat asiakirjat ovat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa liitettyinä kantajan toiseen kanteeseen, joten vastaajaa ei voida moittia siitä, että se on toimittanut CCN:ään jäljennöksen eikä alkuperäiskappaletta kantajan jaksottaisesta arviointikertomuksesta (40–42 kohta).

Vahingonkorvausvaatimukset

Komissio on tarjonnut kantajalle korvausta, joka kattaa kaikki kanteen valmisteluun ja nostamiseen sekä vastineen tutkimiseen suoraan liittyvät kulut siltä varalta että hän haluaisi peruuttaa kanteensa, joten kantaja ei voi väittää, että perustellun vastauksen puuttuminen hänen hallinnollisiin valituksiinsa olisi aiheuttanut hänelle vahinkoa, ja hänen on täytynyt hyväksyä ne seuraukset, jotka hänen päätöksellään jatkaa riitaa on, sen jälkeen kun hän on saanut tietää komission kannan hänen väitteisiinsä (48 kohta).

Koska kantajalle väitetysti aiheutuneen vahingon korvausvaatimus sen takia, että häntä ei ole nimitetty tai ylennetty, liittyy kiinteästi hänen vaatimukseensa kumoamisesta, jälkimmäisen tutkimatta jättämisen seurauksena on ensimmäisen tutkimatta jättäminen (49 ja 50 kohta).

Viittaukset: asia T-3/92. Latham v. komissio, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin 9.2.1994 (Kok. H. 1994, s. II-83).

Ratkaisu:

Kanne hylätään.